

farár Marián Kuffa

Kazateľnica život

*alebo V nebi nájdeš prostitútky,
vrahov aj zlodejov*

---

farár Marián Kuffa

Kazateľnica život

*alebo V nebi nájdeš prostitútky,
vrahov aj zlodejov*

KUMRAN.SK
UKÁŽME SVOJÚ NÁDEJ

Internetový originál

(rubrika **Kazateľnica život**):

©2014-2015 Marián Kuffa, stĺpček na
kresťanskom portáli www.cestaplus.sk

Slovenské vydanie:

©2015 KUMRAN, s. r. o.

www.kumran.sk

Všetky práva vyhradené.

Žiadna časť tejto knihy nesmie byť
reprodukovaná, uložená do informačných
systémov ani inak rozširovaná (elektronicky
alebo mechanicky) bez predchádzajúceho
písomného súhlasu vydavateľa.

Redakčné spracovanie:

Martin Ližičiar

Jazyková korektúra:

Eva Petrovičová

Fotografie:

Mária Jakušová

www.cestaplus.sk

Ilustrácia obálky:

Milan Pleva

Grafická úprava:

Štefan Talarovič

Tlač:

Tlačiareň HEIDY, s. r. o.

Prvé vydanie

ISBN 978-80-89487-63-9

---

*„Milujte ľudí takých, akí sú;
čím menej si to zaslúžia,
tým viac ich milujte.
Nemilujte ich podľa veľkosti ich zásluh,
ale podľa veľkosti ich potrieb!“*

(MOTTO, KTORÉ SI FARÁR MARIÁN KUFFA
NAPÍŠAL V ROKU 1992 A NÁJDETE HO
NA ŽAKOVSKÉJ FARE AJ DNES)

OBSAH

O Cirkvi:

MY KREŠŤANIA NEŽIJEME TAK,
AKO BY SME MALI | 9

O láske, manželstve a rodine:

ŽIADOSTIVOSŤ HRABE K SEBE
A LÁSKA TLAČÍ OD SEBA | 31

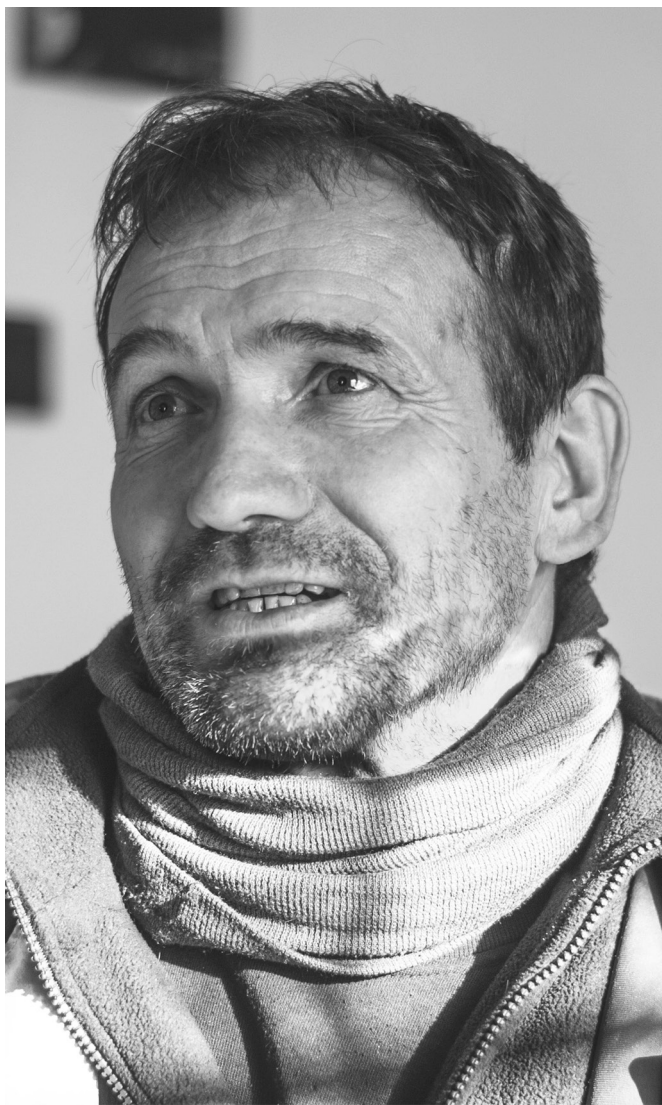
O pokore a pýche:

MÝTNICI A HRIEŠNICI NÁS PREDBEHNÚ
DO BOŽIEHO KRÁLOVSTVA | 57

O živote na fare v Žakovciach:

ZA NESMRTELNÚ DUŠU SA OPLATIA
VŠETKY KOPANCE | 77

O Cirkvi:

MY KREŠŤANIA NEŽIJEME TAK,
AKO BY SME MALI

Čo by som odkázal mladým mimo Cirkvi? Odpustite nám!

Stavali sme dom a večer som utekal rýchlo na svätú omšu. Len v šušťákoch a teniskách som zastal pri potoku, aby som sa očistil. Zrazu pozerám a oproti mne ide chlapec. Predstavil sa mi ako Jašter. A aj vyzeral ako jašter. Keby ste len videli ten chochol! Mal ho pomarančovo-fialovo-zelený. Lebku mal vyholenú, sfarbenú nažlto a na nej pásiky.

Spýtal sa ma: „Čau, nevieš, kde je tu fara?“

Ukázal som mu.

„A nevieš, kde je tu farár?“

„Ja som farár. Nevyzerám tak, ale som.“

Bol zvedavý, kam idem.

„Do kostola.“

Začudoval sa.

„Zdá sa ti čudné, že farár ide do kostola?“

Vzal som ho so sebou. Keďže sme malá dedina, vchod do kostola máme len zozadu. Počul som len, ako babky cvakotali naprázdno. Jedna mala obrovské dioptrie, raz zdvihla okuliare, raz ich dala dole. V ten deň som vedel, že zbytočne kážem, všetky babky pozerali na toho chlapca.

Po svätej omši prišli ku mne delegátky babiek a žien. Vedel som, čo bude nasledovať. Keď som si dával albu, počul som veľavýznamné: „Hm, hm. Pán farár, keď budete prijímať takýchto, ako je tamten, stratíte veľa veriacich.“ „Myslíte?“ odpovedal som im. „Ja si myslím, že veriaceho nestratím ani jedného. A keď stratím zákonníkov a farizejov, Cirkev sa očistí.“

Zostali zaskočené. „Čo tým myslíte, pán farár?“ „Pán Ježiš by sa vyhýbal takýmto hosťom?“ Alebo som potom nepochopil evanjelium. Pán Ježiš hovorí: Neprišiel som volať spravodlivých, ale hriešnikov. Opýtajte sa ho, kde má mamu. A kde má otca. Ja vám to vysvetlím.

Keď sa ma raz spýtali, čo by som chcel odkázať mladým ľuďom mimo Cirkvi, povedal som: „Chcel by som ich poprosiť o odpustenie. Týmto mladým dlhujeme veľmi veľa. My kresťania nežijeme tak, ako by sme mali. A aj preto títo mladí odchádzajú z Cirkvi.“

Prečo existujú pankáči, prečo má on na hlave jaštera? Prečo sú skinhedi? Prečo má niekto náušničku v nose, v jazyku? Prečo je to tak? Všimnite si týchto mladých ľudí zblízka, možno zlyhal otec, možno matka. A kde sme boli my kresťania? Kde si bol ty?

Možno stačilo len málo, možno ho stačilo len ťuknúť, aby išiel správnym smerom. Hanbili sme sa, čo povedia iní? A tak sa títo mladí ľudia stratili. My kresťania im nevieme ponúknuť vzor. Namiesto maľovaného Krista maľujeme svojím životom hnusnú pomaľovanú karikatúru. A títo ľudia odmietajú Boha.

Povedia si: Ak je toto Boh, nechcem takého Boha.

Kedy budeme mať dobrých otcov aj kňazov? Keď budeš dobrou matkou!

Boh nestvoril dokonalejšiu nádobu, ako je žena. Ženské srdce je najkrajšia a najlepšia nádoba pre lásku. Ženy, Boh vás stvoril pre lásku. Som si istý. Všetky.

Čo je v tvojej nádobe? Hnojovka a močovka? Prosím, očisti to! Prečo? Lebo muž to všetko vypije. Vieš, čo sa stane potom? Prepáčte za výraz, všetko vydávi, vygrcia von, aj s tebou. Iba ak nájde v tvojej nádobe čistú vodu, budeš pre neho príťažlivá do konca života.

Buď je to duchovné materstvo – zasvätené osoby, alebo telesné materstvo – matky, ktoré rodia deti. Alebo sa ani nevydám, ani za rehoľnú sestru, ale zastupujem matku všade tam, kde chýba. Pri starých, chorých a opustených. Určite ťa Boh stvoril pre materstvo.

Aké je to tvoje? To ja neviem, ale som si istý, že ťa Boh stvoril pre materstvo. Existuje aj štvrté materstvo, ale to ťa neuspokojí: štrikovanie rukami, jazykom, papučky, televízor, cigaretky.

Materstvo je ako svieca. Svieca pomaličky svieti, stravuje sa, umenšuje, ale svieti. Elektrina zhasne, no vďaka horiacej svieci sa nikto nepotkne na schodoch. Svieca nevykrikuje: Ja sa spaľujem, zmenšujem. Svieca svieti. Spaľuje sa a to jej dáva zmysel a význam.

Ty si žena a matka a z teba musí pomaly ubúdať a musíš svietiť životom. Ak nebudeš dobrou matkou, nebudeme mať dobrých kňazov ani dobrých otcov.

Čo znamená byť dobrým otcom? Dobrý otec je to isté ako dobrý kňaz, nie je to menej. Byť dobrým otcom sa rovná byť dobrým kňazom v rodine.

Neopováž sa reptať voči svojmu kňazovi a biskupovi, špiniš na Božiu firmu!

Raz ma stretla spolužiačka v autobuse a myslel som si, že sa prepadnem od hanby. Sedela vpredu, ja vzadu a ona na celý autobus: „Maroš, ty si išiel za farára? Ty?“

Pomyslel som si: *Bože, prečo je okienko vzadu v autobuse také malé a nedá sa vyskočiť? Bál som sa, čo bude nasledovať, i hanbil. Povedal som: „Áno ja. Predstav si, nielen ty si prekvapená, ale aj ja!“*

Mal som spolužiakov, ktorí sú dnes vynikajúci otcovia a radím sa s nimi o hocijakých veciach. Mnohí ma prevyšujú nielen rozumovo, ale i duchovne. Vidím, že sú oveľa vyššie, a predsa nie sú kňazi.

Aj tu by sme radi opravili Pána Boha: „Prečo je kňazom práve on a prečo ten druhý nie?“ Je to Božie tajomstvo. Pán Ježiš ukázal prstom: „Ty, poď sem!“ A ideš. Ja som sa dlho skrýval, do seminára som išiel až ako tridsaťročný. Pýtal som sa: „Prečo ja? Kde? Čo?“

Jeden starý kňaz mi raz povedal: „Maroš, nepozerať na to, či budeš hodný alebo nehodný kňaz. Ty nebudeš nikdy hodný!“

„Čože?“